

Forslag strengt har holdt mig til Betænkningen, under hvilken det ærede Medlem selv har sat sit Navn, og ikke har fremdraget et eneste Moment, som ikke staa i Betænkningen. Jeg er aldeles overbevist om, at der ikke skal kunne vises i mine Udtalelser noget som helst Moment om Forskellen mellem de to Lovforslag, som ikke allerede er fremdraget i Betænkningen. Jeg kommer til at gøre en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser af saglig Natur, som det ærede Medlem fremsatte angaaende § 2 i sin første Udtalelse, da jeg er kommen i Tanker om, at det dog ikke vilde være rigtigt at lade det staa uimodsagt; thi det ærede Medlem fremhævede, at det dog muligvis fra en Side set ikke var rigtigt at fritage Avlsbrugere paa Købstædernes Bymarker for at svare Bygningsafgift, fordi de indtil 1850 havde været fritagne for at svare Hartkornsskatter og derfor ved Udjævningen havde faaet Erstatning. Dette er meget tvivlsomt; vi have i Udvalget drøftet denne Sag indgaaende, og vi have ogsaa gennem den højttærede Finansminister søgt Oplysning om, hvorledes dette Forhold var; men beklageligvis eksisterer der jo ikke et eneste omfattende Værk angaaende de danske Skatteforhold, som man i en saadan Affære kan søge til som et Kildeskrift, der kan give de fornødne Oplysninger; men det er sikkert, at i over et Aarhundrede have de Avlsbrugere, som boede ude paa Købstædernes Bymarker, maattet svare alle Hartkornsskatter ligesom andre Avlsbrugere; det er ganske givet, og en Følge deraf blev det ogsaa, at man som Regel ikke afkrævede dem Bygningsafgift. Der har været en stor Uklarhed paa dette Omraade; det er f. Eks. oplyst gennem et til Udvalget indkommet Andragende fra Beboere af Rødby Bymarker, at disse Folk ikke have svaret Bygningsafgift før i 1895, først da begyndte man at afkræve dem Bygningsafgift. Se, naar nu disse Avlsbrugere paa Bymarkerne have svaret alle Hartkornsskatter i over 100 Aar, inden Hartkornsudjævningen fandt Sted, er det i højeste Grad usandsynligt, at de skulle have faaet nogen Erstatning paa Hartkornsudjævningsloven, og hvis det ærede Medlem ikke, siden Udvalget sluttede sine Arbejder, er kommet til positive Oplysninger derom, ved heller ikke det ærede Medlem dette med Bestemthed, thi i Udvalget har han ikke med Sikkerhed kunnet oplyse det, og jeg anser det for højst usandsynligt, at man skulde have givet dem Erstatning.

N. J. Larsen: Da den ærede Ordfører nu atter indrømmer, at det oprindelige Forslag er blevet væsentlig begrænset, saa har jeg naaet det, jeg tilsigtede ved mine Udtalelser i Dag. Jeg har ikke rejst mig i Dag for at angribe det foreliggende Forslag, det kunde jeg jo ikke gøre af den Grund, at jeg har været med til at indstille det til Tingets Vedtagelse; nej, jeg har kun fremhævet, at naar man vil drage en Sammenligning mellem de to Forslag, er det ikke stemmende med Sandheden at prise det foreliggende Forslag paa det oprindelige Forslags Bekostning. Rigtigheden af min Opfattelse er jo nu i Dag gentagende indrømmet af den ærede Ordfører. Naar han tilføjede, at den Fritagelse for Bygningsafgift, som nu ved Forslaget bydes alle vedkommende, er en virkelig Hjælp for dem, saa er det rigtigt nok, men det samme gælder om den Fritagelse, som det oprindelige Forslag bød; der er ingen Forskel i denne Henseende; der er blot medtaget nogle flere Tilfælde paa det foreliggende Forslag; jeg finder det rigtigt, at man har gjort dette, men jeg mener, at det er ikke væsentligt i Forhold til den betydelige Indskrænkning, som Forslaget er undergaaet under Udvalgets Behandling. Naar den ærede Ordfører protesterer mod, at han har pralet af Udvalgets Arbejde, saa behøver jeg derom kun at henvise til Rigsdagstidende. Jeg har i Dag gennemlæst Forhandlingerne fra forleden Dag, da Sagen forelaa til 2den Behandling, og jeg ser, at den ærede Ordfører fra først til sidst har fremhævet, hvilken stor Gerning, der er gjort i Udvalget, og selvfølgelig særlig af ham; det var jo Meningen; men det holder ikke Stik. Naar han henviser til Betænkningen, saa gælder denne Henvi- ning ikke; han har tilladt sig Lovtaler, som Betænkningen ikke giver ham Ret til. Men for øvrigt kan jeg her gerne oplyse, at jeg i Udvalget har ført en temmelig langvarig Kamp med det ærede Medlem om Betænkningens Affattelse. Det lykkedes mig at faa en betydelig Del af den til at forsvinde; der blev ganske vist adskilligt tilbage, som der kan være delte Meninger om, men jeg finder ikke, at jeg ved at gaa med til selve Lovforslaget har bundet mig til alt, hvad der er udtalt i Betænkningen. Da vi bleve enige om selve Forslaget, vilde jeg ikke yderligere forhale Sagen ved at fortsætte Striden med det ærede Medlem om, hvorledes Betænkningen skulde affattes. Efter min Mening burde den have været fuldstændig omredigeret,